

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/17764,Najder-Zdzislaw.html>
2023-10-01, 08:41

Najder Zdzisław

Data urodzenia 31-10-1930

Zdzisław Najder, ur. 31 X 1930 w Warszawie. Absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, Wydz. Filozofii (1952) i Wydz. Filologii Polskiej (1954) oraz Oxford University (1960), w 1970 doktorat z filozofii, w 1977 habilitacja z literaturoznawstwa, od 1998 prof.

1952-1957 pracownik naukowy w Instytucie Badań Literackich PAN. 1957-1959 i 1969-1981 członek redakcji miesięcznika „Twórczość”. Od 1958 pracownik naukowo-dydaktyczny w Katedrze Estetyki UW, w 1959 zwolniony. 1956-1983 członek ZLP. 1957-1958 uczestnik spotkań Klubu Krzywego Koła. Od 1958 członek Pen Clubu. 1965-1997 wykładowca literatury polskiej i angielskiej oraz filozofii na uniwersytetach zagranicznych (m.in. Columbia, Yale). W 1976 współzałożyciel PPN, 1976-1980 autor i współautor wielu tekstów programowych PPN. 31 I 1976 sygnatariusz Listu 101 do Sejmu PRL przeciwko planowanym zmianom w Konstytucji.

Od IX 1980 w „S”.

Po 13 XII 1981 pozostał na Zachodzie. 1982-1987 dyr. Rozgłośni Polskiej Radia Wolna Europa. Od 1982 doradca Biura Koordynacyjnego „S” za Granicą w Brukseli. W 1983 skazany zaocznie wyrokiem Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego na karę śmierci za współpracę z amerykańskim wywiadem (wyrok uchylono w 1989). Od 1985 publicysta w podziemnych czasopismach, m.in. „Spotkaniach” i „Arce”, 1986-1991 w paryskim miesięczniku „Kontakt”, od 1987 członek zespołu redakcyjnego „Kontakt”. W XII 1988 towarzyszył Lechowi Wałęsie podczas jego wizyty w Paryżu oraz w czasie podróży po RFN jesienią 1989.

Od 1989 członek SPP. 1991-1993 prezes Klubu Atlantyckiego. 1990-1991 przewodniczący KO przy Przewodniczącym „S”

Lechu Wałęsie, 1991-1992 Krajowego KO. W 1992 szef doradców premiera Jana Olszewskiego. 1992-1997 prezes Instytutu Obywatelskiego; od 1994 Polskiego Towarzystwa Conradowskiego. Od 1997 pracownik naukowo-dydaktyczny w Wyższej Szkole Języków Obcych i Ekonomii w Częstochowie oraz w Instytucie Filologii Angielskiej Uniwersytetu Opolskiego. Od 1998 doradca przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Pisarz, krytyk i historyk literatury, publicysta (m.in. w „Tygodniku Solidarność”, „Rzeczpospolitej”, „Życiu”), światowej sławy badacz i edytor twórczości Josepha Conrada, autor wielu książek, m.in.: „Życie Conrada-Korzeniowskiego”, t. 1-2 (Warszawa 1980), „Ile jest dróg” (Paryż 1982), „Joseph Conrad: a Chronicle” (New York 1983), „Jaka Polska. Co i komu doradzałem” (Paryż 1993), „Z Polski do Polski przez PRL” (Warszawa 1996). Laureat wielu nagród, m.in. Nagrody im. Juliusza Mieroszewskiego (Instytut Literacki, Paryż, 1982), Modern Languages Association Awards (Nowy Jork, 1984).

Odnaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (Londyn, 1983).

19 VII 1973 – 21 I 1976 rozpracowywany przez Wydz. II Dep. II MSW w ramach SOS krypt. Literat; 7 XII 1976 – 6 VI 1979 przez Wydz. IV Dep. III MSW w ramach SOR; 24 II – 22 IV 1977 przez Wydz. III KS MO w ramach SOR; 11 V 1977 – 2 III 1990 przez Wydz. I Dep. II MSW w ramach SOR krypt. Carol; 1981-1984 przez Wydz. II Dep. III MSW w ramach SOR krypt. Redakcja.

Włodzimierz Domagalski

[Region Mazowsze](#), [Warszawa](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)